

گفتگویی با نیما کیان درباره هنر باله

نیما کیان، استاد باله و بنیانگذار و سرپرست گروه باله ایران در این هفته در جریان هنرنمایی خود، به اجرای آثاری چون سرزمین فیروزه، مولانا مولانا، زن و رقص هائی بر اساس قصه های فولکلور ایرانی در لندن می پردازد.

این برنامه به همت بنیاد توس در لندن برگزار می شود.

نیروز به همین مناسبت گفتگوی کوتاهی درباره هنر باله و نحوه اجرا و نیز چگونگی ورود این هنر به ایران با نیما کیان انجام داده است که می خوانید:

س: باله یک هنر خارجی است، چطور شد که به ایران آمد و مردم به آن توجه کردند؟

ج: طبیعتاً افراد علاقمند و تحصیل کرده در این رشته در خارج از ایران با این هنر آشنا شدند - و از این راه این هنر به ایران کشانیده شد.

س: تلفیق بین داستان های ایرانی و رقص باله چگونه صورت می گیرد؟

ج: موسیقی مناسب معمولا به وسیله طراح رقص و یا ارگان های دیگری بر حسب موضوع سیاسی - انسانی، اخلاقی آن زمان انتخاب می شود و بعد طراح رقص (باله نگار) همانگونه که یک آهنگساز ملودی اصلی را می نویسد - تنظیم کننده آن را به بخش های مختلف و سازهای مختلف نوشته و تنظیم می کند و بعد رهبر در زمان اجرا همپارچگی (هارمونی) را نگاه می دارد. باله نگار هم موسیقی رقص را به چند پرده بر حسب داستان تقسیم کرده و بعد حرکات جمعی و فردی را می نویسد. بنابر این اگر تمرکز و علاقه او به داستان ایرانی باشد - این داستان را اول به چند صحنه تبدیل می کند و بعد در قسمت های مختلف با موسیقی و حرکات مناسب داستان را بیان می کند.

س: آیا داستان های ایرانی مثل شاهنامه یا منطق الطیر قابلیت تبدیل شدن به باله را دارند؟

ج: داستانهای ایرانی قابلیت های فراوان دارند و بر اساس همین قابلیت ها است که بعد از اتمام تحصیلاتم سازمان باله ایران را به وجود آوردم.

س: فکر می کنید آیا باله در حد پیشرفتی که قبل از انقلاب داشته در ایران باقی مانده یا سیر تعالی خواهد داشت؟

ج: بستگی کامل به سیاست فرهنگی آن کشور دارد و من نمی توانم در این زمینه اظهار نظر کنم.

س: شما به عنوان استاد باله، چطور شد که به این هنر روی آوردید و چطور می شود این هنر را در ایران پروراند؟

ج: به طوری که وقتی در جریان پیشرفت باله نگاه می کنید از مادام یلنا به این سو می بینید فقط توانسته چند شاگرد پرورش دهد و اصولا توجه به آن در ایران آنطور که به رقص های دیگر هست وجود ندارد. اگر من در رأس سازمان باله ایران بتوانم آرمان انسانیت - صلح و عشق را در مجموعه ای از موسیقی و حرکات زیبا نگهداشته و به گوش جهانیان برسانم به نقطه اوج آرزوهایم رسیده ام و مطمئنا این مهم انجام پذیر نیست جز حمایت رسانه های گروهی مثل شما و پشتیبانی معنوی مردم. متشکرم.